

A modell szerint a szökőár első hullámai 25 perc alatt érték el Kréta szigetének a Szantorin szigetvulkánhoz legközelebb levő, északi partszakaszát, nagyjából az egykori kikötőváros, Amnisszosz környezetét (a mai Irakleión közelében). 30 perc kellett ahhoz, hogy a hullámok megtegyék a Szantorintól Kréta keleti végéig terjedő távolságot, 70 perc a Szantorin—Nyugat-Ciprus út befutásához, s 100 percre volt szükség ahhoz, hogy a szökőár elérhesse a Jaffa—Tel Aviv vonala, Amnisszosznál a modell szerint a víz 11 méter magasra csapott fel. Minthogy azonban a híres knósszoszi palota 35—40 méter magasán épült, s a tengerparttól távolabb helyezkedett el, a hullámok már nem juthattak el ideig.

Ha volna valamilyen utalás akár a Bibliában, akár más, régi forrásmunkában arra vonatkozóan, hogy ez a szökőár mikor, időszámításunk kezdete előtt hány évvel érte el a palesztinai partokat, — az rendkívül fontos lenne a Szantorin-kitörés datálásának szemszögéből. Jelenleg ugyanis az a probléma még nem oldódott meg, hogy a kitörésre és a tsunami fellépésére i. e. 1500 körül, vagy pedig mintegy fél évszázaddal később került-e sor. A geológiai és a régészeti adatok közötti 50 évre terjedő eltérés oka egyelőre még megmagyarázatlan. Talán éppen a bibliakutató történészek találnak majd olyan feljegyzést, amely hozzásegíthet a kérdés végleges tisztázásához.

RÁKOS SÁNDOR VERSEI

KÉT HALÁL

A TŰZ MÍTOSZAI CIKLUSBÓL

Remete

fölbredek elalszom
halálom bizonyosságával
kívüle minden bizonyosság bizonytalan
elmúlnak nagy hegyek folyók és tengerek
bennünk is múlik holtunkkor velünk vész
a világ

én a halálnak elébe megyek
„önként adom ha adom
erőszakkal nem boldogulsz velem
ha kedvem tartja eldobom
testemet a bűdös csigaházat
ha kedvem tartja elhajítom
életemet a tetves ruhát
addig Lesből Támadó megvetlek
kalmár ki lopott kincseit félti
hízkelkedjék csak neked”

fölkészülök a fölkészülhetetlen
pillanatra nyugtalanabban mint a kilövésre érett
vad amely halált nem ismer s nyugodtabban
mint a halálraítélt aki retteg meghalni mégis meghal

Forradalmár

dobpergés bádogszava véres demonstráció vizsgázom az életemből
érdemeim eltöröltetnek
tornyot építettem s egy reszketéssel ledönthetem
megálllok sokadmagammal noha egyedül
mindnyájakok vagyok mikor a falhoz löknek
tűzoszlopként emelkedem dőlötmben
gyilkosaim közt az egyetlen élő